

Мій прагід – герой

Мій прагід Ковтун Микола Іванович – Герой Радянського Союзу, учасник «десанту Ольшанського», радист взводу зв'язку 384-го окремого батальйону морської піхоти Одеської військово-морської бази Чорноморського флоту, старший матрос.

Народився він 25 вересня 1922 року в селі Лубни, Полтавської області.

Служив у військово-морських силах з серпня 1941 року, де й отримав спеціальність радиста. На фронті у Велику Вітчизняну війну з серпня 1942 року. У складі морської піхоти брав участь в обороні Новоросійська.

У квітні 1943 року старший матрос Ковтун був направлений у сформований 384-й окремих батальйон морської піхоти Чорноморського флоту.

Восени 1943 року брав участь у десантних операціях у містах Азовського узбережжя. У цих боях був нагороджений орденом Червоної Зірки. Потім були бої на Кінбурнській косі, звільнення селищ Херсонської області (Олександрівка, Богоявленське (нині Жовтневий) і Широка Балка).

У другій половині березня 1944 року війська 28-ї армії почали бої за звільнення міста Миколаєва. Щоб полегшити фронтальний удар наступаючих, було вирішено висадити в порт Миколаєва десант. Зі складу 384-го окремого батальйону морської піхоти виділили групу десантників під командуванням старшого лейтенанта Костянтина Ольшанського. До неї увійшли 55 моряків, 2 зв'язківці зі штабу армії і 10 саперів. Провідником пішов місцевий рибалка Андрєєв. Як радисти загону були відібрані матроси Лютий і Ковтун. Дві доби загін вів кровопролитні бої, відбив 18 запеклих атак противника, знищивши при цьому до 700 солдатів і офіцерів ворога. Під час останньої атаки фашисти застосували танки-вогнемети й отруйні речовини. Але ніщо не змогло зломити опір десантників, примусити їх скласти зброю. Вони з честю виконали бойове завдання.

28 березня 1944 року радянські війська звільнили Миколаїв. З руїн контори порту вийшло 6 уцілих, що ледве трималися на ногах, десантників, ще 2-х відправили в госпіталь. У руїнах контори знайшли ще чотирьох живих десантників (одним із них був старший матрос Ковтун). Від важких поранень і отруєння газами, він помер на руках радянських воїнів, які поспішали доставити його в госпіталь. Героїчно полягли всі офіцери, всі старшини, сержанти і багато червонофлотців. Героїчно загинув і старший матрос Н. І. Ковтун. Йому було всього 21 рік.

Звістка про їхній подвиг рознеслася по всій армії, по всій країні. Верховний Головнокомандувач наказав усіх учасників десанту удостоїти званням Героя Радянського Союзу.

Указом Президії Верховної Ради СРСР від 20 квітня 1945 року за зразкове виконання бойових завдань командування на фронті боротьби з німецькими загарбниками і проявлені при цьому відвагу і героїство старшому матросу Ковтуну Миколі Івановичу було присвоєно звання Героя Радянського Союзу. Також він був нагороджений орденами Леніна, Червоної Зірки.

Я дуже пишаюся моїм прадідом...